

PRAWDZIWA MIŁOŚĆ POKONA WSZYSTKO

Dawno, dawno temu... na bezludnej wyspie żyła tropikalna księżniczka imieniem Karcja. Codziennie rano morze wyrzucało różne skarby na brzeg, które znajdowała i wykorzystywała swoimi szalonymi pomysłami w życiu codziennym. Dziewięcioletnia Karcja przyjaźniła się z tukanem Oskarem, który nie odstępował jej na krok i zawsze pomagał w zdobyciu pożywienia. Karcja bardzo tęskniła za czymś, czego nie potrafiła wytłumaczyć. Mimo przyjaźni z Oskarem brakowało jej towarzystwa. Czuła głęboko w sercu, że gdzieś jest ktoś, kto ją kocha i tęskni za nią.

Pewnego ranka Karcja znalazła coś ładnego na plaży. Był to magiczny pierścień, który potrafił przedstawiać wizje przeszłości oraz uczucia chowane głęboko w sercu. Założyła pierścień na palec i oczom jej ukazały się wydarzenia z przeszłości. Zobaczyła łódkę, na której byli rodzice i mała dziewczynka. Potem wielką burzę i piorun, który uderzył w łódkę i przewrócił ją do góry dnem. Rodzice cudem przetrwali na deskach z rozbitej łodzi, a małą dziewczynkę morze wyrzuciło setki kilometrów dalej na bezludną wyspę. W tej chwili Karcja zrozumiała, że to ona była tą małą dziewczynką, i że tęskni właśnie za rodzicami. Ze wszystkich sił pragnęła ich odnaleźć i mocno przytulić. Od razu pobiegła do Oskara, by opowiedzieć mu o swej wizji. Tukan zabrał ją do swojej bardzo mądrej koleżanki ryby, aby wskazała im kierunek i drogę do domu rodziców. Razem opracowali plan działania jak przemierzyć morze i pokonać duże fale. Spośród wyrzuconych na brzeg rzeczy wybrali błyszczącą deskę do oświetlenia drogi oraz dużego starego buta, jako schronienie przed deszczem. Zrobili tratwę i wyruszyli w podróż. Niestety natrafili na duży sztorm. Ryba próbowała zawrócić ich spowrotem, jednak wielka chęć poznania rodziców Karcji zwalczyła jej strach i pozwoliła pokonać sztorm. Po wielu wschodach i zachodach słońca cała trójka dobiła do brzegu.

Tymczasem na plaży stała para starszych osób z rozżaleniem patrzących w morze i wspominających swoją zaginioną pięć lat temu ukochaną córkę.

Tukan Oskar próbował wylądować na brzegu, ale nagły podmuch wiatru zmienił jego trajektorię lotu i zniósł wprost na zapatrzonych w morze dwoje ludzi. Smutna para, wystraszona niefortunnym lądowaniem tukana, przejęła się jego losem i po krótkiej rozmowie, dowiedziała o dziewczynce na tratwie, więc czym prędzej pobiegli sprawdzić czy i z nią jest wszystko dobrze. Widząc bardzo przemęczone dziewczę, ludzie zabrali je i tukana do swojego domu, a madra ryba wróciła w swoje strony. Starsza pani, zachwycona pierścieniem dziewczynki, bardzo chciała go przymierzyć, na co Karcja od razu się zgodziła. Zszokowana kobieta na widok wizji z pierścienia rozplakała się ze szczęścia, gdyż zrozumiała, że jej dawno zaginiona córka, siedzi właśnie obok niej. Rodzice mocno uścisnęli Karcję i byli w tym momencie najszczęśliwszymi ludźmi na świecie. Miłość pokonała wszelkie przeciwności losu i pozwoliła spotkać się po latach ukochanym osobom. To właśnie uczucia są najważniejsze w życiu, a miłość rodzicielska najsilniejsza, bo jest bezinteresowna i trwa całe życie.

Napisali Oskar Małogoski [REDACTED] przy wsparciu nauczyciela prowadzącego kurs Pisanie bajek - Izabeli Kupiec.